

ΠΡΟΓΑΜΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ Σ. ΒΛΙΑΜΟΥ

Γιατρού

Πρὸς ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῶν εἰς γάμον συνερχομένων καὶ πρὸς παραγωγὴν τέκνων ὑγιῶν, ἀπαιτεῖται σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία τῶν μελλονύμφων. Δυστυχῶς ὁμως πολλοὶ τούτων, ἐνῶ πάσχουσιν ἐκ νόσων αἱ ὁποῖαι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκλείουν τὸν γάμον ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀναβάλλουν τὴν τέλεισιν τούτου μέχρι τῆς θεραπείας των, σπεύδουν εἰς σύναψιν γάμου ἐκ διαφόρων αἰτίων προωθούμενοι (ἔρωτος, μεγάλης προικός, συγγενείας πρὸς οἰκογένειαν ἀνωτέρως κοινωνικῆς τάξεως, καὶ ἄλλων λόγων). Οἱ τοιούτοι ἐνδέχεται νὰ μὴ γνωρίζουν τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας των ἢ νὰ θεωροῦν ἀσήμαντα τὰ ἐνοχλήματά των καὶ προβαίνουν εἰς γάμον μὴ συλλογιζόμενοι οὔτε τὴν δυστυχίαν εἰς ἣν θὰ παρασύρουν τὸν ἢ τὴν σύντροφον τῆς ζωῆς των, οὔτε τὰ κέκνα τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ παραχθοῦν ἐκ γονέων ἐλαττωματικῶν ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ὑγείας. Παραβλέποντες ὅτι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι ἡ παραγωγή τέκνων ὑγιῶν, ἅτινα μόνον ἐξ ὑγιῶν γονέων δύναται νὰ προέλθουν. Ἐπὶ τούτου ἀναφέρομεν ἀπόφθεγμα διασήμου Γάλλου Ἰατροῦ, τοῦ Καθηγητοῦ Fournier ὁ ὁποῖος λέγει : «ὁ γάμος δὲν εἶναι ὑπόθεσις μόνον αἰσθημάτων, ἔρωτος, ὑπολογισμοῦ ἢ συμφέροντος. Κατὰ κρίσιν εὐγενεστέραν καὶ θεικωτέραν, ὁ γάμος εἶναι συνεταιρισμὸς ἐλευθέρως συνολογούμενος, δι' ὃν ἕκαστος τῶν μελλονύμφων θεωρεῖται ὅτι θὰ κάμῃ τὴν εἰσφοράν του εἰς ὑγίαν καὶ φυσικὴν ἀξίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συμβολῆς τοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς κοινότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν δημιουργίαν ὑγιῶν τέκνων, τὸν ὑψιστον καὶ ὑπεράγιον τούτων σκοπὸν πάσης ἐνώσεως».

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες νομοθέται καὶ φιλόσοφοι πρῶτοι ἠσχολήθησαν μὲ μέτρα σκοποῦντα τὴν εὐτυχίαν τῶν εἰς γάμον συνερχομένων. Ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ «Πολιτικά» του ἀσχολεῖται περὶ γάμου καὶ τεκνοποιίας καὶ προτείνει σοφὰ μέτρα πρὸς ἐπιτυχῆ γάμον.

Διαταραχὴν εἰς τὴν ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῶν συζύγων ἐπιφέρουσι διάφοροι νόσοι τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τούτων, τῶν ὁποίων (νόσων) ἢ ἐκδήλωσις μετὰ τὸν τελεσθέντα γάμον θὰ ἐπιφέρῃ μοιραίως διαταραχὰς τοιαύτας, ὥστε νὰ κλονισθῇ ἢ εὐτυχῆς διαβίωσις τῆς οἰκογενείας. Τὰς νόσους ταύτας αἰτινες διαταράσσουν τὴν ἀρμονίαν καὶ εὐτυχίαν τοῦ γάμου δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν ὡς ἑξῆς : Α') Νόσοι μολυσματικαὶ (ἀφροδίσιαι, ἀνοικτὴ φυματίωσις, λέπρα.) Β') Νόσοι φρενικαὶ (μανιακοκαταθλιπτικὴ κατάσταση, σχιζοφρένεια, ἐπιληψία καὶ ἄλλαι.) Γ') Τοξικομανίαι (ἀλκοολισμὸς, χασισομανία, μορφινομανία κ.λ.π.) Δ') Διάφοροι νόσοι κληρονομικαὶ (αἰμορροφιλία, Δαλτωνισμὸς, κωφαλαλία κ.λ.π.). Ἐκ τούτων ἰδίᾳ αἱ φρενικαὶ καὶ τοξικομανίαι εἶναι αἱ

πλέον ἐπικίνδυναι διότι ἐκτὸς τῆς διαταραχῆς τῆς μετὰ τῶν συζύγων ἀρμονίας καθιστῶσι πιθανοτάτην τὴν παραγωγὴν τέκνων πνευματικῶς ἢ σωματικῶς ἀνωμάτων, ἀποβαινόντων βάρους εἰς τὴν οἰκογένειάν των καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταστρεπτικῶν τούτων διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ γάμου νοσηρῶν καταστάσεων συνιστᾶται τὸ πρόγαμον Ἰατρικὸν πιστοποιητικόν. Εἶναι δὲ τοῦτο ἰατρικὴ βεβαίωσις παρεχομένη κατόπιν ἐξετάσεως πρὸ τοῦ γάμου, δι' ἧς βεβαιούται ὅτι οἱ μελλονύμφου δὲν πάσχουν ἐκ τινος τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθεισῶν νόσων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρονται, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διαταράξουν τὴν ἀρμονίαν τῶν συζύγων καὶ νὰ γίνουσι ἀφορμὴ παραγωγῆς παιδῶν ἀνωμάτων σωματικῶς ἢ ψυχικῶς.

Εἰς πολλὰ προηγήμενα καὶ πεπολιτισμένα Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐφηρμόσθη ἀπὸ ἐτῶν ὁ θεσμὸς τοῦ προγάμου πιστοποιητικῶν Ὑγείας. Μεταξὺ τῶν πρώτων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἅτινα ἐφήρμωσαν τὸν θεσμὸν τούτον εἶναι τὰ Σκανδιναβικὰ κράτη καὶ ὀλίγον ἀργότερον ἡ Γαλλία, καὶ βραδύτερον τινὲς Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον πολλοὶ συζητήσεις ἐγένοντο μετὰ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὄσον καὶ νομικῶν καὶ ἰατρικῶν κύκλων σχετικῶς μὲ τὴν καθιέρωσιν καὶ παρ' ἡμῶν τοῦ θεσμοῦ τούτου. Ἐκ τούτων ἄλλοι ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ καὶ ἄλλοι κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς, προτείνοντες ἕκαστος τὰ ἐπιχειρήματά του. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἰατρικοὶ κύκλοι (Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον, Ἰατρικὴ Ἐταιρεία Ἀθηνῶν, Ἰατρικαὶ προσωπικότητες) ἐκηρύχθησαν ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἐξετάζοντες τὸ θέμα ἀπὸ καθαρῶς ἰατρικῆς ἀπόψεως.

Ἀντιθέτως οἱ νομικοὶ κύκλοι κατεδίκαν τὴν παρ' ἡμῶν ἐφαρμογὴν τοῦ προγάμου Ἰατρικοῦ Πιστοποιητικῶν, στηριχθέντες εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀναστάτῳσιν τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τούτου (παράνομοι συμβιώσεις λόγῳ παρεμποδίσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀτόμων ἀπὸ τοῦ νὰ συνάψουν νόμιμον γάμον, ἐξώγαμα τέκνα, ἀποκάλυψις οἰκογενειακῶν μυστικῶν ὑγείας, ἀνάπτυξις πορνείας κ.λ.π.) Ἄλλαι ἀντιρροήσεις προεβλήθησαν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ τελευταῖα ἔτη, λόγῳ τῆς μεγάλης προόδου τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς θεραπευτικῆς, πολλοὶ νόσοι αἰτινες ἄλλοτε ἐθεωροῦντο ἀνίατοι, σήμερον θεραπεύονται, καὶ ὁ ἄλλοτε μέγας κίνδυνος ἐκ μεταδόσεως μολυσματικῶν νόσων σχεδὸν ἐξέλιπεν.

Συνοψίζοντες λέγομεν ὅτι ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ λελογισμένης ἐφαρμογῆς τοῦ προγάμου ἰατρικοῦ πιστοποιητικῶν ὠφέλεια δύναται νὰ προκύψουν καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὴν Κοινωνίαν ἐν γένει. Ἐφαρ-

μοζομένου τούτου καὶ ἡ δυσαρμονία μεταξὺ τῶν συζύγων πολλάκις προλαμβάνεται, καὶ ἡ παραγωγή τέκνων ἀνωμάτων ψυχικῶς καὶ σωματικῶς παρακωλύεται.

Ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἐσχάτων μεγάλη κίνησις ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ θεσμοῦ τούτου γίνεται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Εὐγονίας. Αὕτη ἐν συνεργασία μετ' ἄλλων παρεμφερῶν Ὄργανώσεων, προπαγανδίζει διὰ διαφόρων μέσων τὴν ἐπιβολὴν καὶ χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ. Ὄργανώνει διαλέξεις ἀπὸ ἰατρικᾶς προσωπικότητας, αἵτινες εὐρίσκουν βαθυτάτην ἀπήχησιν, καὶ ἀποτελοῦν τὸ καλλίτερον μέσον διαφώτισεως τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἐπικρεμαμένων κινδύνων ἐκ τοῦ γάμου μεταξὺ ἀτόμων νοσοῦντων καὶ ἀκαταλλήλων.

ΙΩΑΝΝΗΣ. Σ. ΒΛΙΑΜΟΣ